

עח:

עין משפט
נר מצוה

ב א מ"י פכ"ב מהל'
 חסות הל' ז ח עוש"פ
 אה"ע סי' ז סע"ט:
 ג ב ג מ"י שם עוש"פ שם
 סע"ף יא:

תוספות רי"ד

[illegible][illegible]

דאפי' נפלו לה צאירוסין איתא לתקנת אושא
משני לה שפיר:

בתבתינהו אברהם. פי' בקונטרס וזהו
ממסכות ואין נראה לרבינו יו
דע ענין ורנא אדרב נחמן פשיטא דלא קנתה
שאינס דברים דהכא ודאי הדבר ניכר שלא
הבת אם תתאלמן או תתגרש. ואינו גיל שאילו

האשה שנפלו פרק שמיני כתובות

ומה ששאלו לא הוצרך
השיבם על הארוסה:
הקונטרס ופירש תני
מאיר דאדרכה היה לו

הוא אמרו לפני ר"ג הואיל
יזו מזכרה במל אף זו
על החדשים אנו בושים
ם עלינו את הישנים
אמר שמע מינה תניא
עקיבא אל כך השיב
אלא כך השיב לא אם
בעלה זכאי במציאתה
נפרת נדריה תאמרו
זכאי לא במציאתה
א בהפרת נדריה אמרו
עד שלא נשאת נשאת
מלזו אף זו מוכרת
הואיל זוכה באשה
מלזו להם על החדשים
תם מגלגלין עלינו את
ד שלא נשאת ונשאת
ונתנת קיים אמר רב
ותנת וקיים רב פפא
יהודה אליבא דר"ג הא
אליבא דר"ג ור' חנינא
לא נחלקו ב"ש וב"ה
אל דאמרי תרויהו בין
ד שלא נתאסרה בין
שנתאסרה גיסת הבעל
במאן דלא כרבי יהודה
עקיבא * אינהו דאמרי
מתינו חזרו ונזנו בין
תתאסר ובין שנפלו לה
הבעל מציא מיד
ולו ואלו מודים: לימא
דא"ר יוסי בר' חנינא
ה שמכרנו בנסכי מלוג
הבעל מציא מיד
ובחייה ולפירות תקנת
קרקע ולאחר מיתה:
ם אלו הן ידועין ואלו
ר' יוסי ברבי חנינא
ן ידועין מטלטלין ור'
ן ידועין הן: ואלו הן
יושבת כאן ונפלו לה
תניא נמי הכי אלו
שיושבת כאן ונפלו
הים: והיא איתתא
לונסה מגברה
אינסיבה ואיגרישה
אתא

שתפול לה אותה ירושה:
היתה ובאת להנשא והיתה
בעלה מהם שלא יזכה בהם

אלא להבריה ולא שמוכה צו
לא אמרה מידי אלא גילוי מילי
דנפשה עדיפא לה כדאמרי

ר' הוֹאֵל וּוּ אֶשְׁפּוּ. נִשְׁאָה: וּוּ אֶשְׁפּוּ.
מִשְׁנֵאֵת מִכְרָה בְּטַל כְּדִקְחִי בְּמִתְחִיץ
שִׁנְפָּלָה לֵה כְּשֵׁיחָא אֲרוּסָה יֵהָא מִכְרָה
אֲרוּסָה: אָמַר לֵהֶם עַל הַדְּדִיסִים. שְׂאֵת
אֲוֹמְרִים עֲלֵיהֶם מָה זֶה מִכְרָה בְּטַל
אֲוֹמְרִים עֲלֵיהֶם מָה זֶה מִכְרָה בְּטַל

חזו בושים על מה שממרטו נטל
אלה שחלום אורמים לי עליהם אמר
מברה בטל כו'. ולא גרסין מה להם
אף זו לא תמכור וכן מלאחי
בתוספתא: שבע מינה. מדקאמרי
ליה אף זו מברה בטל שמע מינה
דיעבד מני קשרי לכו: לא כר הטיב.
נעוד שדנו לפניו במזכרת נעודה
ארובה לא כר הוצרך להשיבם על
החדשים אנו נושים שהרי תשובה
נחת ים כאן שיש להפריש בין ארוב
לנשואים לא כר הטיב עליה לא אם

אמרתם כר': ולא כהפסד נדריה.
נבדו אלא אם כן חזירה עמו דמקמי
אזיה ובעלה מפירין נדריה: אמרו
לו רבי נחמן עד שאל נדריה: נראה
דכריך במזכרת בעודה ארוסה: ניסב
ואחר כך מכרה. נכסים שנפלו לה
קודם ישוואין מהו: אמר לן אר
ו ומוכרה וקיים אמרו לו כואלי וזה
באשה. למציאתה ולמעשה ידיה
וספרת נדריה לא חזרה בנכסים
שמיקנו לכתוב פירותיהן בחייה והיאך
מכרה קיים: ה"ג ואם אר פנן ער
שלא נשאת ונשאר ונשאר בלא
אם מכרה ונסנה קיים אמר רב וביד
תני מוכרת ונותנת וקיים: ורב פפא
אמר לא קשיא כו'. ממני^(א) דקתני אם
מכרה דרבי יהודה היה דלאו מסיק
ואמר לה דסבירא ליה אליבא דרבן
גמליאל אפי' בעודה ארוסה לא
מכור לכתמיה ועל שכן נשאת
קודם נתיבא. ואף על גב דלארי
רבי חנינא בסיפא לאו דמודה לרבי
יהודה דרבן גמליאל אם מכרה אית
ליה אלא מוכרת לכתמיה ומאי דלא
פריש רבי חנינא בממתינין פריש
בנתיבא: ה"ג ורבי חנינא כן עקביא
דאמר רמאן ככיס שמאי. במתיה.
דהא שמי הלל אפילו במזכרת
נאריהן אמר לכתמיה לא ואם לא
לוקח לבית דין ליתמן אמרין ליה לא
חזיבן כ"ש משנישאת: לא נחלקו.
אלא לכתמיה מתכור: ויפסא. ואחר
כן מכרה: ממני^(ב) בחייה. קאמר
הבעל מוציא כדי לכתוב פירות בחייה
ולאחר מותה יחזיר הקרקע ללוקח
ואפי' מתה בחייו לא ירשנה הבעל
ואתו באושה ותקון דאפילו גופה לא
קרקע ירש הבעל: רבי שמעון חולק
כו'. ירש נכסים שמכרה קיים ויש
נכסים שמכרה בטל: ידועין
מקרקעי. ועל מנת אותן נכסים
נשאת לפיכך מוכר בטל שהיה מנפס
דבטא דפרסחינוו לנכסא. אלתנה
תקדמת ונותנת לבתה כדי להכריח זכות
והיודיע לעדים שאין ממנה וזו ממנה
הם הבת אם תתאלמן היא לא תתגרש:
אחא

מא בעלמא איכא ולא הוי דברים שכלב
 בן צמור (וע' תוס' לקמן ג' ד"ה זבין):
 עשאו

מסורת הש"ס

(א) (תוספתא פ"ח, ב) ז"ל
(ב) (תוספתא פ"ח, א) ז"ל
(ג) (ד) לעיל כ. ב"ק פס:
(ה) לה. ז"ל כ. קטל:
(ו) (נדרים סו: א) ז"ל
(ז) (א"כ פירות ומשמע סו:
כ"ל מהרש"א).

גליון הש"ס

גם' אינזו דאסר
ברכותינו. ודה סה ע"כ:

הגהות הב"ח

(א) גם' א"ל רבי מנחם עד
לא כז"ל ותיבת לה נחחק:

מוסף דע"י

[illegible]

להכריחם מבעלה מחבונת היכי אמרינו לקמו

(ח) ובי"ב הרי"ף והרמ"ש כפ' נערה דף אינ"ו ס"ו להני דמי דשקליה ליתחיה מהדר לכו ללוקח ע"ש.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones